

Kurtizána

Louiziana

Kurtizána.

Plačom sa život začína, plačom sa život vždy aj končí,
šťastie nám len občas ukáže svoju tvár.
Špinavé rána máš z nocí predaných, v ktorých poznáš čo ťa čaká,
už dobre vieš akú cenu život má.

Tvár skrývaš za make-up, s ním už to nie si ty,
známi ani matka ťa nespozná
Žiadny známi vlastne už nie sú, sú len tí ktorý zaplatia,
za tvoju česť ktorá je stratená.

Tak povedz s kým dnes večer spíš
a kto drží v rukách tvoj pás.
Kto ti dnes uverí kto potom za lásku zaplatí,
kto ťa s tejto biedy vyslobodí.

Taký je život, život psov, psov túlavých, psov stratených,
ich oči sú veľké, veľké a smutné
Ako oni máš svoj rajón, svoje nárožia, svoje ulice dlhé,
tam dožívajú ráno lampy vlhké.